

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๑๑๙/๒๕๕๘
คดีหมายเลขแดงที่ ดน. ๕๘/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	{	นางสาวปัทมา มณีอินทร์	ผู้ฟ้องคดี
		นายกองค้การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๑ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๑๖/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๙๗๔/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (นักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล) ระดับ ๗ สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ที่ให้ลงโทษ ลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑ ขั้น เนื่องจากกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี

/และนโยบาย...

และนโยบายของรัฐบาล ตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๕ กรณีเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลด้านช่างแต่มีความขัดแย้งกับผู้บริหาร ไม่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษา และร่วมมือกับผู้บริหารในการทำงานตามหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ เพื่อให้การปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วง มีประสิทธิภาพ เป็นไปตามนโยบาย และแผนงาน (แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล และข้อบัญญัติงบประมาณ) ที่กำหนดไว้ ทำให้มีโครงการที่ไม่ได้ดำเนินการจนมีงบประมาณตกเป็นเงินสะสม โดยมียอดเงินสะสม ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นเงิน ๔๑,๑๐๖,๖๖๓.๘๕ บาท ทำให้ประชาชนในพื้นที่เสียโอกาสที่จะได้รับการพัฒนา ในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลด้านช่าง เป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๖๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกอบกับมาตรฐานกำหนดตำแหน่งนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล และในฐานะเจ้าหน้าที่งบประมาณ เป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๘ และข้อ ๓๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเดิมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านช่าง ที่ ๗๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี แต่ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านช่าง ที่ ๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี อันเป็นการออกคำสั่งใหม่ที่มีผลเป็นการยกเลิกคำสั่งเดิม จากคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงเป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแทนโดยไม่มีอำนาจ และคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านช่าง ที่ ๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ได้รายงานผลการสอบสวน เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ ว่ากรณีมีพฤติการณ์ให้เชื่อได้ว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลด้านช่างกับผู้ฟ้องคดีมีความขัดแย้งกันในการทำงานจริง และน่าเชื่อว่าเป็นสาเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษา และร่วมมือกับผู้บริหารในการทำงานตามหน้าที่

/ที่ต้องปฏิบัติ...

ที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้การปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วง มีประสิทธิภาพ เป็นไปตามนโยบายและแผนงาน (แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล และข้อบัญญัติงบประมาณ) ที่กำหนดไว้ จากรายงานผลการสอบสวนดังกล่าวเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ฟ้องคดีมีความขัดแย้งกัน ดังนั้น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ที่ ๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จึงเป็นคำสั่งที่ออกโดยคู่กรณีซึ่งต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อมีการนำผลการสอบสวนตามรายงานของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงที่แต่งตั้งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายมาพิจารณาลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคู่กรณีในเรื่องนี้ คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ที่ให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑ ขั้น จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรีได้ลงทะเบียนรับเรื่องไว้เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังมิได้ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และมีได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้า อันเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ที่ ๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง
๒. เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ที่ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑ ขั้น
๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องตามคำขอท้ายคำฟ้องข้อที่ ๑ ข้อที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้พิจารณา

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า มูลเหตุแห่งเรื่องนี้เกิดจากเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ นายสุวิทย์ สุกิจจานนท์ อดีตประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง และประชาชนประมาณ ๕๐๐ คน ได้ร่วมกันยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี ขอให้ย้ายผู้ฟ้องคดีออกจากพื้นที่ภายใน ๗ วัน โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีมีความขัดแย้งกับผู้บริหาร ซึ่งไม่สามารถทำงานร่วมกันได้ และตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ จนถึงปัจจุบัน มีโครงการพัฒนาพื้นที่ประมาณ ๖ โครงการ ไม่สามารถนำเงินออกมาพัฒนาได้ เป็นเหตุให้งบประมาณตกเป็นเงินสะสม ปัจจุบันมีงบประมาณคงเหลือ ๕๗ ล้านบาท ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี จึงมีคำสั่งจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ ๑๑๘๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อสอบสวนกรณีดังกล่าว ต่อมา ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี ได้มีหนังสือจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ สพ ๐๐๓๗.๒/๑๔๐๑๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ เรื่อง ร้องเรียนพนักงานส่วนตำบลด่านช้าง ถึงนายอำเภอด่านช้างว่า จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้แจ้งว่า นายณรงค์ เกษประทุม ดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้ฟ้องคดีต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยว่ามีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ประกอบกับมีราษฎรตำบลด่านช้างจำนวน ๖๐๐ คน ได้เดินขบวนขับไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากพื้นที่ ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า เรื่องดังกล่าวเป็นการร้องเรียนกล่าวหาพนักงานส่วนตำบลซึ่งมีพฤติการณ์อันอาจเข้าข่ายการกระทำผิดวินัย และหากพบว่ามีมูลตามที่ร้องเรียนให้แจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงว่า ได้สอบปากคำพยานบุคคลและพยานเอกสารพบว่า โครงการในข้อบัญญัติงบประมาณประจำปีแต่ละปีงบประมาณที่ผ่านมา มีโครงการจำนวนมาก ได้ตกเป็นเงินสะสม ทำให้ราษฎรในพื้นที่เสียโอกาสในการพัฒนา อีกทั้งผู้ฟ้องคดีมีอำนาจหน้าที่ ตามกฎหมาย ไม่สามารถชี้แจงรายละเอียดโครงการต่างๆ ที่ทำให้เงินงบประมาณตกเป็นเงินสะสมได้หมด การปฏิบัติงานไม่เรียบร้อยในเรื่องความเห็นหนังสือต่างๆ ว่าดำเนินการไม่ได้ เพราะสาเหตุใด ในข้อกฎหมายใด และที่ผ่านมาได้มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมวางตัวไม่เหมาะสม มีความขัดแย้งกับผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรีพิจารณาแล้วเห็นว่า จากการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวพบว่า

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีได้ทำเงินงบประมาณตกเป็นเงินสะสมเป็นเงิน ๔๑,๑๐๖,๖๖๓.๘๕ บาท จริง ซึ่งมีพฤติการณ์อันเข้าข่ายการกระทำผิดวินัย จึงให้นายอำเภอด่านช้างแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี และดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๗๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อสอบสวนผู้ฟ้องคดีในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย กรณีทำเงินงบประมาณตกเป็นเงินสะสมจำนวน ๔๑,๑๐๖,๖๖๓.๘๕ บาท และไม่สามารถชี้แจงรายละเอียดโครงการต่างๆ ที่ทำให้เงินงบประมาณตกเป็นเงินสะสมได้หมด การปฏิบัติงานไม่เรียบร้อย ในเรื่องความเห็นหนังสือต่างๆ ว่าไม่สามารถดำเนินการได้เพราะสาเหตุใด ในข้อกฎหมายใด และที่ผ่านมามีหนังสือร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมวางตัวไม่เหมาะสม มีความขัดแย้งกับผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ยกเลิกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๗๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เนื่องจากได้ตรวจสอบพบว่ามีความผิดพลาดในการอ้างข้อกฎหมายที่ให้อำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย พร้อมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดีใหม่ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รายงานผลการสอบสวนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำผิดวินัย ในกรณีเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างแต่มีความขัดแย้งกับผู้บริหาร ไม่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษา และร่วมมือกับผู้บริหารในการทำงานตามหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้การปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วง มีประสิทธิภาพ เป็นไปตามนโยบายและแผนงาน (แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล และข้อบัญญัติงบประมาณ) ที่กำหนดไว้ ทำให้มีโครงการที่ไม่ได้ดำเนินการจนมีงบประมาณตกเป็นเงินสะสม โดยมียอดเงินสะสม ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นเงิน ๔๑,๑๐๖,๖๖๓.๘๕ บาท เป็นเหตุให้ประชาชนในพื้นที่เสียโอกาสที่จะได้รับการพัฒนา โดยในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง เป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๖๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกอบกับมาตรฐานกำหนดตำแหน่งนักบริหารงานองค์การบริหารตำบล และในฐานะเจ้าหน้าที่งบประมาณ เป็นการไม่ปฏิบัติ

/ตามข้อ ๘...

ตามข้อ ๘ และข้อ ๓๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณของ
องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี
และนโยบายของรัฐบาล ตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล
จังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย
การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๕
สมควรได้รับโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งองค์การบริหาร
ส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน
ให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑ ขั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งลงโทษ
ผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการส่งสำนวนรายงานการสอบสวนและคำสั่งลงโทษ
ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ตามข้อ ๘๑ วรรคห้า ของประกาศดังกล่าว ส่วนข้อกล่าวอ้าง
ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความขัดแย้งกับผู้ฟ้องคดี ย่อมต้องมีอคติต่อผู้ฟ้องคดี
ทำให้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน
ผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ออกโดยคุณธรรม นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะ
ผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ที่มีอำนาจในการควบคุมบังคับบัญชาผู้ฟ้องคดีให้อยู่ใน
ระเบียบวินัยของทางราชการ หากปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมอันอาจเป็น
ความผิดวินัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ได้ใช้อำนาจในฐานะผู้บังคับบัญชาต่อผู้ได้บังคับบัญชาเท่านั้น มิได้ใช้อำนาจกลับแก้ง
ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ซึ่งมูลเหตุในการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีผู้ฟ้องคดีถูกดำเนินการทางวินัย
เกิดจากการที่มีประชาชนประมาณ ๕๐๐ คน ได้ร่วมกันยื่นหนังสือต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
สุพรรณบุรี มิได้เกิดจากความขัดแย้งระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด
เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีได้มีคำสั่งจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ ๑๑๘๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑
กรกฎาคม ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อสอบสวน
กรณีดังกล่าว และได้มีหนังสือจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ สพ ๐๐๓๗.๒/๑๔๐๑๖ ลงวันที่ ๓
กันยายน ๒๕๕๒ เรื่อง ร้องเรียนพนักงานส่วนตำบลด่านช้าง ให้องค์การบริหารส่วนตำบล
ด่านช้างดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาได้พิจารณา
ข้อเท็จจริงแล้วพบว่า มีประเด็นที่เกี่ยวข้องคือความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลด่านช้างในอดีตจนนำไปสู่ประเด็นร้องเรียนของประชาชน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้

/ดำเนินการ...

ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้บังคับบัญชา ถึงแม้ว่าในระหว่างการดำเนินการสอบสวนจะปรากฏข้อเท็จจริงหลายประการที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความขัดแย้งในการทำงานและการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้างระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็เป็นเพียงข้อมูลส่วนหนึ่งสำหรับคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้างที่ ๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ที่ใช้รับฟังประกอบการพิจารณาความผิดทางวินัยของผู้ฟ้องคดีเท่านั้น หากใช้เป็นความขัดแย้งโดยตรงระหว่างผู้ออกคำสั่งอันจะถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์จะทำคำคัดค้านคำให้การ แต่ประสงค์จะให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ที่ให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑ ขั้น ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ฟ้องคดีมีความขัดแย้งกัน จึงเป็นคู่กรณีหรือมีความเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๕ ที่กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย โดยกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่แต่เพียงออกคำสั่งลงโทษตามมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดี ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ที่ ๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จึงขัดกับประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องห้ามตามบทบัญญัติมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งมีผลทำให้คำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑ ขั้น เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ที่ ๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย

/อย่างร้ายแรง...

อย่างร้ายแรงกับผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีปัญหาต้องพิจารณาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคู่กรณีกับผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นคู่กรณี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องเป็นผู้พิจารณาและมีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวน แล้วให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งแต่งตั้งตามมติดังกล่าว ทั้งนี้ ตามข้อ ๓๓ วรรคห้า ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๕ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับผู้ฟ้องคดี จึงไม่เป็นคู่กรณี รวมทั้งคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๒ มีมติเห็นชอบตามอนุกรรมการคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลเกี่ยวกับวินัย (อ.ก.อบต.วินัย) ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๒ พิจารณาคำว่า “เป็นคู่กรณี” อาจหมายถึงการมีพฤติกรรมหรือมีเหตุการณ์ ซึ่งเป็นปฏิปักษ์ต่อกันอันมีสภาพร้ายแรงจนอาจเป็นเหตุให้การพิจารณาเสียความชอบธรรมก็ได้ โดย ก.อบต. จังหวัด ต้องพิจารณาเป็นเรื่องๆ ไป เมื่อกรณีของผู้ฟ้องคดีไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการพิจารณาเรื่องดังกล่าวที่จะถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ฟ้องคดีเป็นคู่กรณี และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้ฟ้องคดีต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ จะเห็นได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้างตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ เมื่อเกิดเหตุดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็สามารถที่จะมีหนังสือรายงานให้ปลัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นสูงสุด เพื่อพิจารณาความขัดแย้งในเรื่องการทำงานกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาได้ พฤติกรรมหรือเหตุการณ์ดังกล่าวจึงยังไม่ถึงขนาดจะฟังได้ว่า เป็นปฏิปักษ์ต่อกันอันมีสภาพร้ายแรงจนอาจเป็นเหตุให้การพิจารณาเสียความชอบธรรม อันจะถือได้ว่าเป็นคู่กรณี ตามข้อ ๓๓ วรรคห้า ของประกาศฉบับดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงสามารถออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งนายอำเภอท่านข้างได้ โดยไม่ต้องเสนอเรื่องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้พิจารณาและมีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวน เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งแต่งตั้งแต่อย่างใด

/และเหตุเพียง...

และเหตุเพียงเท่านี้ยังไม่เพียงพอที่จะถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เนื่องจากไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่จะรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีเหตุบาดเจ็บหรือทะเลาะวิวาทกับผู้ฟ้องคดีที่มีสภาพร้ายแรงถึงขนาดที่อาจทำให้การพิจารณาออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีไม่เป็นกลาง เพราะหากเป็นเช่นนั้นจริง ผู้ฟ้องคดีก็ชอบที่จะทำคำคัดค้านเป็นหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับข้อ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อีกทั้ง กรณีก็ไม่อาจถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคู่กรณีเอง ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ที่บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้ (๑) เป็นคู่กรณีเอง ... เนื่องจากคำว่า คู่กรณี ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัตินิยามไว้ว่า หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองและผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเนื่องจากสิทธิของผู้นั้น จะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง ดังนั้น กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเป็นคู่กรณีเอง จึงหมายถึงกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้พิจารณาและออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีตนเองถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยด้วย มิได้มีความหมายว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคู่กรณีที่มีความขัดแย้งกับผู้ฟ้องคดีดังกล่าว ตามที่ผู้ฟ้องคดีเข้าใจ และข้อเท็จจริงในคดีนี้แตกต่างจากข้อเท็จจริงในคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๑๘/๒๕๕๑ ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง จึงไม่อาจนำมาเปรียบเทียบกันได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจในการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกับผู้ฟ้องคดีได้ ตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๒๓ และข้อ ๔๐ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๕ รวมทั้งมีอำนาจในการยกเลิกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้างที่ ๗๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และแก้ไขโดยออกคำสั่งใหม่ให้ถูกต้องได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ที่ ๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ

/สอบสวนวินัย...

สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกับผู้ฟ้องคดี
จึงขอด้วยกฎหมายแล้ว

กรณีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดวินัยตามฐานความผิด
ที่ระบุไว้ในคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔
เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน หรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัย
อย่างร้ายแรงได้รายงานผลการสอบสวนตามรายงานการสอบสวน ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๓
ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดวินัยในกรณีเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
ด่านช้างแต่มีความขัดแย้งกับผู้บริหาร ไม่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษา และ
ร่วมมือกับผู้บริหารในการทำงานตามหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้การปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วง
มีประสิทธิภาพ เป็นไปตามนโยบายและแผน (แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล
และข้อบัญญัติงบประมาณ) ที่กำหนดไว้ ทำให้มีโครงการที่ไม่ได้ดำเนินการจนมีงบประมาณ
ตกเป็นเงินสะสม โดยมียอดเงินสะสม ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นเงิน ๔๑,๑๐๖,๖๖๓.๘๕ บาท
ประชาชนในพื้นที่จึงเสียโอกาสที่จะได้รับการพัฒนา โดยในฐานะปลัดองค์การบริหาร
ส่วนตำบลด่านช้าง เป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ
ตามมาตรา ๖๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรฐานกำหนดตำแหน่งนักบริหารงานองค์การบริหาร
ส่วนตำบล และในฐานะเจ้าหน้าที่งบประมาณ เป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๘ และข้อ ๓๓
ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไป
ตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล ตามข้อ ๖
วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์
และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และ
การร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๕ และการกระทำของผู้ฟ้องคดีเกิดผลกระทบกับ
ประชาชนในพื้นที่จนมีการรวมตัวกันเข้าร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี จึงมีมติ
เป็นเอกฉันท์เห็นควรลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑ ขั้น ตามข้อ ๒๑ (๓)
ของประกาศฉบับดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง
ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ให้ลงโทษ
ลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑ ขั้น ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

/กรณีจะเห็น...

กรณีจะเห็นได้ว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้สอบสวนพยานเอกสาร และพยานบุคคลฝ่ายผู้กล่าวหา รวมทั้งได้มีการสอบสวนผู้ฟ้องคดีและพยานเอกสารของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์กระทำผิดดังกล่าว และตามคำฟ้องผู้ฟ้องคดีมิได้โต้แย้งว่าไม่ได้กระทำผิดวินัยตามฐานความผิดที่ระบุไว้ในคำสั่งดังกล่าว แต่ได้กล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคู่กรณีไม่อาจออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ซึ่งได้วินิจฉัยแล้วข้างต้น เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานสนับสนุนให้ศาลเห็นว่า ไม่ได้กระทำผิดตามผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยดังกล่าว จึงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำผิดวินัยตามฐานความผิดที่ระบุไว้ในคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน จริง

กรณีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการสุดท้ายว่า โทษทางวินัยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดไว้ในคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ข้อ ๖๙ วรรคหนึ่งของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๕ กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๒๓ วรรคสอง ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตามข้อ ๒๓ วรรคสาม สั่งลงโทษผู้อยู่ได้บังคับบัญชาได้ในสถานโทษและอัตราโทษ ดังนี้ (๑) ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น... ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามข้อ ๖๙ วรรคหนึ่ง (๑) ของประกาศดังกล่าว จึงชอบที่จะมีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้นได้ และเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว อาศัยข้อเท็จจริงและเหตุผลดังกล่าววินิจฉัยมาตามลำดับ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือนที่ให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี จำนวน ๑ ขั้น จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔

/เรื่อง ลงโทษ...

เรื่อง ลงโทษลดชั้นเงินเดือน ที่ลงโทษลดชั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑ ชั้น เป็นคำสั่งที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อการพิจารณาคดีของศาลเป็นการพิจารณาแบบไต่สวน ศาลย่อมจะต้องให้ความเป็นธรรมกับประชาชนที่อาจนำคดีมาฟ้องต่อศาลโดยไม่มีความรู้เกี่ยวกับระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดีอย่างแท้จริง ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องบรรยายคำฟ้องว่าคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดชั้นเงินเดือน ไม่ชอบด้วยกฎหมายในประเด็นอื่นๆ นอกเหนือจากเรื่องความเป็นคู่กรณีระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่ อย่างไร เพราะศาลปกครองชั้นต้นมีอำนาจพิจารณาแต่เพียงว่า การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างเกี่ยวกับเรื่องความเป็นคู่กรณีระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ส่งผลให้คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ออกโดยชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ ส่วนประเด็นอื่นๆ ที่อาจมีผลทำให้คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดชั้นเงินเดือน ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น ไม่มีความจำเป็นที่ศาลจะต้องพิจารณาหรือวินิจฉัยแต่อย่างใด เนื่องจากเป็นการพิจารณาคดีในระบบไต่สวน มิใช่ระบบกล่าวหาที่จะต้องให้ความยุติธรรมกับคู่กรณีทั้งสองฝ่าย นอกจากนี้ มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า การที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง และเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณโดยตำแหน่ง ผู้ฟ้องคดีสามารถทำให้งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างตกเป็นเงินสะสม ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นเงินถึง ๔๑,๑๐๖,๖๖๓.๘๕ บาท ได้หรือไม่ ซึ่งในประเด็นนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กล่าวหาว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำความผิดตามข้อ ๘ และข้อ ๓๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ เมื่อข้อ ๘ ของระเบียบดังกล่าว กำหนดว่า ให้เจ้าหน้าที่งบประมาณมีอำนาจหน้าที่จัดทำงบประมาณกับปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ และให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานงบประมาณดังต่อไปนี้ด้วย (๑) เรียกให้หน่วยงานต่างๆ เสนอประมาณการรายรับ และรายจ่ายตามแบบและหลักเกณฑ์ พร้อมด้วยรายละเอียดที่กำหนดตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย (๒) วิเคราะห์งบประมาณและการจ่ายเงินของหน่วยงานต่างๆ (๓) สั่งการ ควบคุม กำกับ ดูแล เจ้าหน้าที่จัดทำเอกสารงบประมาณ และรวบรวมเป็นร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี ข้อ ๓๓ กำหนดว่า ให้คณะผู้บริหารท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่

/งบประมาณ...

งบประมาณรับผิดชอบร่วมกันในการควบคุมงบประมาณรายจ่ายและเงินนอกงบประมาณ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ... โดยกฎหมายที่กล่าวถึงนี้ หมายถึง พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นสำคัญ และรวมถึงกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านช่างที่ตกเป็นเงินสะสม ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นเงิน ๔๑,๑๐๖,๖๖๓.๘๕ บาท ล้วนเป็นโครงการที่อยู่ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งผ่านการอนุมัติจากผู้มีอำนาจแล้วทั้งสิ้น แต่ตกเป็นเงินสะสมเพราะไม่ได้มีการดำเนินการจัดซื้อหรือจัดจ้างในช่วงปีงบประมาณดังกล่าวเท่านั้น เมื่อพ้นวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ จึงตกเป็นเงินสะสม จึงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีหรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดซื้อหรือจัดจ้างโครงการที่ตกเป็นเงินสะสมดังกล่าว หากผู้ฟ้องคดีมีอำนาจหน้าที่ในการจัดซื้อหรือจัดจ้างตามโครงการดังกล่าว ย่อมต้องถือว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดวินัยตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งลงโทษ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งถือปฏิบัติอยู่ในขณะนั้น ผู้ฟ้องคดีในฐานะที่เป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลด้านช่าง และเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณโดยตำแหน่ง หากได้มีอำนาจหน้าที่อย่างใดๆ ที่จะสามารถทำให้งบประมาณตามโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านช่างตกเป็นเงินสะสมได้ เพราะอำนาจในการพิจารณาสั่งซื้อหรือสั่งจ้าง หรือสั่งเลิกซื้อหรือเลิกจ้างล้วนเป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งสิ้น ส่วนการพิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการพัสดุก็นำอำนาจของเจ้าหน้าที่พัสดุ ไม่ได้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่งบประมาณ แต่อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่งบประมาณได้ถูกกำหนดไว้ในข้อ ๘ และข้อ ๓๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ เพราะหากผู้ฟ้องคดีสามารถทำให้เงินงบประมาณตกเป็นเงินสะสมได้ ย่อมหมายถึงว่าโครงการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นชอบได้นำมาบรรจุไว้ในร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณไม่ยินยอมดำเนินการอย่างใดๆ ทำให้โครงการดังกล่าวตกหล่นจากร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี กรณีจึงจะถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีทำโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านช่างตกหล่นจากร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทำให้ราษฎรได้รับความเสียหาย ส่วนกรณีที่มีบางโครงการตกเป็นเงินสะสมนี้เป็นเรื่องวิธีการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การ

/บริหารส่วนตำบล...

บริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ผู้ฟ้องคดีหาได้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดซื้อหรือจัดจ้างที่จะมีผลทำให้โครงการดังกล่าวตกเป็นเงินสะสม กรณีจึงมิใช่ความผิดทางวินัยของผู้ฟ้องคดี แต่อย่างใด คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านช้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ที่ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑ ขั้น จึงเป็นการใช้ดุลพินิจออกคำสั่งลงโทษทางวินัยที่เกินกว่าความเป็นจริง หรือถือว่าเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านช้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ที่ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑ ขั้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคู่กรณีที่มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดีหรือไม่ อย่างไร นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งบุคคลอื่นที่มีใช้คู่กรณีเป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยเพื่อให้ดำเนินการสอบสวนว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ตามข้อเท็จจริง พฤติการณ์ ตลอดจนพยานหลักฐานที่ปรากฏ ด้วยวิธีการและขั้นตอนตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๕ โดยคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการและขั้นตอนของระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณารายงานการสอบสวนตามประกาศดังกล่าวเช่นเดียวกัน และไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายใดนอกเหนือจากนี้กำหนดวิธีการอื่นใดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการได้ คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงไม่ถูกต้อง ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์เกี่ยวกับอำนาจของศาลปกครองชั้นต้นว่ามีอำนาจพิจารณาเฉพาะประเด็นที่คู่ความยกขึ้นต่อสู้ หรือไม่ อย่างไร นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า เป็นประเด็นที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด และกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการทำให้เงินงบประมาณตกเป็นเงินสะสม และไม่ได้กระทำความผิด

/ตามที่...

ตามที่ถูกกล่าวหาจนเป็นเหตุให้ถูกลงโทษทางวินัย นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า เหตุผลแห่งพฤติการณ์การกระทำความผิดวินัยจนเป็นเหตุให้มีการดำเนินการลงโทษทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีปรากฏอยู่ในสำนวนรายงานการสอบสวนทางวินัยโดยชัดเจนแล้ว การปฏิบัติหน้าที่ของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างมิได้ใช้กฎหมายเพียงฉบับเดียว คือ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง แต่ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง และเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณโดยตำแหน่ง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงต้องปฏิบัติตามกฎหมายทุกฉบับที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติราชการให้เต็มประสิทธิภาพ ผู้ฟ้องคดีไม่อาจปฏิเสธได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่โดยตรงในการบริหารงานร่วมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อผลักดันให้การใช้จ่ายงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างบรรลุผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงไม่ถูกต้อง

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (นักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล) ระดับ ๗ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ นายสุวิทย์ สุกิจจานนท์ อดีตประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง และประชาชนประมาณ ๕๐๐ คน ได้ร่วมกันยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี ขอให้ย้ายผู้ฟ้องคดีออกจากพื้นที่ภายใน ๗ วัน โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีมีความขัดแย้งกับผู้บริหาร ทำให้ไม่สามารถทำงานร่วมกันได้ และตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ จนถึงปัจจุบัน มีโครงการพัฒนาพื้นที่ประมาณ ๖ โครงการ ไม่สามารถนำเงินออกมาพัฒนาได้ ทำให้งบประมาณตกเป็นเงินสะสม ปัจจุบันมีงบประมาณคงเหลือ ๕๗ ล้านบาท ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีจึงมีคำสั่งจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ ๑๑๘๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒

/เรื่อง แต่งตั้ง...

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ต่อมา ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีได้มีหนังสือจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ สพ ๐๐๓๗.๒/๑๔๐๑๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ เรื่อง ร้องเรียนพนักงานส่วนตำบลด้านข้าง ถึงนายอำเภอตำบลข้าง ว่าจังหวัดสุพรรณบุรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้แจ้งว่า นายณรงค์ เกษประทุม ดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้ฟ้องคดีต่อ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ว่ามีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ประกอบกับ ได้มีราษฎรตำบลด้านข้างจำนวน ๖๐๐ คน เดินทางมาขับไล่ผู้ฟ้องคดีออกนอกพื้นที่ ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวเป็นการร้องเรียน กล่าวหาพนักงานส่วนตำบลซึ่งมีพฤติการณ์อันอาจเข้าข่ายการกระทำผิดวินัย และหากพบว่า มีมูลตามที่ร้องเรียนให้แจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้างดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงแจ้งว่าได้สอบปากคำพยานบุคคลและ พยานเอกสารแล้วเห็นว่า โครงการในข้อบัญญัติงบประมาณประจำปีแต่ละปีงบประมาณ ที่ผ่านมามีโครงการจำนวนมากได้ตกเป็นเงินสะสม ทำให้ราษฎรในพื้นที่เสียโอกาสในการพัฒนา อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายแต่ไม่สามารถชี้แจงรายละเอียดโครงการต่างๆ ที่ทำให้เงินงบประมาณตกเป็นเงินสะสมได้หมด การปฏิบัติงานไม่เรียบร้อยในเรื่องความเห็น หนังสือต่างๆ ว่าดำเนินการไม่ได้เพราะสาเหตุใด ในข้อกฎหมายใด และที่ผ่านมามี หนังสือร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมวางตัวไม่เหมาะสม มีความขัดแย้งกับ ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ซึ่งพบว่ามีหลักฐานยอดเงินสะสม ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นเงิน ๔๑,๑๐๖,๖๖๓.๘๕ บาท จังหวัดสุพรรณบุรี พิจารณาแล้วเห็นว่า จากการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวพบว่าผู้ฟ้องคดีได้ทำให้เงิน งบประมาณตกเป็นเงินสะสมเป็นเงิน ๔๑,๑๐๖,๖๖๓.๘๕ บาท จริง ซึ่งมีพฤติการณ์อันเข้าข่าย การกระทำผิดวินัย จังหวัดสุพรรณบุรีจึงมีคำสั่งให้นายอำเภอตำบลข้างแจ้งให้องค์การบริหาร ส่วนตำบลด้านข้างดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี และดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ที่ ๗๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนผู้ฟ้องคดี ในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย กรณี

/ทำเงินงบประมาณ...

ทำเงินงบประมาณตกเป็นเงินสะสมจำนวน ๔๑,๑๐๖,๖๖๓.๘๕ บาท โดยไม่สามารถชี้แจงรายละเอียดโครงการต่างๆ ที่ทำให้เงินงบประมาณตกเป็นเงินสะสมได้หมด การปฏิบัติงานไม่เรียบร้อยในเรื่องความเห็นหนังสือต่างๆ ว่าไม่สามารถดำเนินการได้เพราะสาเหตุใดในข้อกฎหมายใด และที่ผ่านมามีหนังสือร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมวางตัวไม่เหมาะสมมีความขัดแย้งกับผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ที่ ๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ยกเลิกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ที่ ๗๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เนื่องจากได้ตรวจสอบพบว่า มีความผิดพลาดในการอ้างข้อกฎหมายที่ให้อำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการสอบสวนเป็นไปโดยถูกต้องจึงเห็นควรให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีใหม่ ต่อมา คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้มีรายงานการสอบสวน ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ รายงานผลการสอบสวนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า มีพฤติการณ์ให้เชื่อได้ว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้างกับผู้ฟ้องคดี ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง มีความขัดแย้งกันในการทำงานจริง และน่าเชื่อว่าเป็นสาเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่ให้ความช่วยเหลือแนะนำ ให้คำปรึกษา และร่วมมือกับผู้บริหารในการทำงานตามหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้การปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วง มีประสิทธิภาพ เป็นไปตามนโยบายและแผนงาน (แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล และข้อบัญญัติงบประมาณ) ที่กำหนดไว้ ทำให้มีโครงการที่ไม่ได้ดำเนินการจนมีงบประมาณตกเป็นเงินสะสม โดยมียอดเงินสะสม ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นเงิน ๔๑,๑๐๖,๖๖๓.๘๕ บาท ประชาชนในพื้นที่จึงเสียโอกาสที่จะได้รับการพัฒนา โดยผู้ฟ้องคดีในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง เป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๖๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกอบกับมาตรฐานกำหนดตำแหน่งนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล และในฐานะเจ้าหน้าที่งบประมาณ เป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๘ และข้อ ๓๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี

/และนโยบาย...

และนโยบายของรัฐบาล ตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๕ สมควรได้รับโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวน ๑ ขั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑ ขั้น ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นต้นไป ต่อมา ผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี โดยสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี ได้รับเรื่องไว้เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ สพ ๐๐๓๗.๒/๕๓๕ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งลงโทษกระทำผิดวินัย ถึงประธานคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ เพื่อให้พิจารณาทำความเห็นเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อไป ผู้ฟ้องคดี เห็นว่าคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง เป็นคำสั่งที่ออกโดยคุณุภณ์ซึ่งต้องห้าม ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อนำผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงมาใช้พิจารณาลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ย่อมทำให้คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ที่ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑ ขั้น ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ที่ให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑ ขั้น ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดมาเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ที่ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑ ขั้น เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

/คดีนี้...

คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้เป็นคู่กรณีกับผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และไม่ปรากฏ ข้อเท็จจริงที่จะรับฟังได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีเหตุบาดเจ็บหรือทะเลาะวิวาทกับผู้ฟ้องคดี ที่มีสภาพร้ายแรงถึงขนาดที่อาจทำให้การพิจารณาออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน วินัยอย่างร้ายแรงกับผู้ฟ้องคดีไม่เป็นกลาง ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านช้าง ที่ ๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกับผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ซึ่งผู้ฟ้องคดีมิได้อุทธรณ์ ในประเด็นนี้ คำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นในประเด็นนี้จึงเป็นที่สุด ตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ สำหรับประเด็นที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ได้สอบสวนพยานเอกสารและพยานบุคคลฝ่ายผู้กล่าวหา รวมทั้งได้มีการสอบสวนผู้ฟ้องคดี และพยานเอกสารของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์กระทำผิดดังกล่าว และ ตามคำฟ้องผู้ฟ้องคดีก็ได้โต้แย้งว่าไม่ได้กระทำผิดวินัยตามฐานความผิดที่ระบุไว้ในคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลด้านช้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษ ลดขั้นเงินเดือน แต่ได้กล่าวอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคู่กรณีกับผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจออกคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งได้วินิจฉัยแล้วข้างต้น เมื่อผู้ฟ้องคดี มิได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานเพื่อสนับสนุนให้ศาลเห็นว่าไม่ได้กระทำผิดตามผลการสอบสวน ของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าว จึงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำผิดวินัย ตามฐานความผิดที่ระบุไว้ในคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านช้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน จริง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำวินิจฉัย ของศาลปกครองชั้นต้นในประเด็นนี้ว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำผิดตามข้อ ๘ และข้อ ๓๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงมิได้กระทำผิดวินัยตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษ คดีจึงมีประเด็น ที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดตามข้อ ๘ และข้อ ๓๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ หรือไม่

/พิเคราะห์...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามข้อ ๘ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย
 วิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดว่า ให้เจ้าหน้าที่
 งบประมาณมีอำนาจหน้าที่จัดทำงบประมาณกับปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้
 และให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานงบประมาณ ดังต่อไปนี้ด้วย (๑) เรียกให้หน่วยงานต่าง ๆ
 เสนอประมาณการรายรับ และรายจ่ายตามแบบ และหลักเกณฑ์ พร้อมด้วยรายละเอียด
 ที่กำหนดตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย (๒) วิเคราะห์
 งบประมาณและการจ่ายเงินของหน่วยงานต่าง ๆ (๓) สั่งการ ควบคุม กำกับ ดูแล เจ้าหน้าที่
 จัดทำเอกสารงบประมาณ และรวบรวมเป็นร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี ข้อ ๓๓ กำหนดว่า
 ให้คณะผู้บริหารท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่งบประมาณรับผิดชอบร่วมกันในการควบคุม
 งบประมาณรายจ่ายและเงินนอกงบประมาณ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย
 ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย โดยมีหัวหน้าหน่วยงานคลัง
 เป็นผู้ช่วยเหลือ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย คือ (๑) ควบคุมการรับ และการเบิกจ่ายเงิน
 (๒) ควบคุมบัญชี รายงาน และเอกสารอื่นเกี่ยวกับการรับจ่ายเงิน และหนี้ (๓) ตรวจสอบเอกสาร
 การรับจ่ายเงิน การขอเบิกเงิน และการก่อหนี้ผูกพัน และข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ของประกาศ
 คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข
 ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์
 ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๕ กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการ
 ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล
 โดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ วรรคสอง กำหนดว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ
 ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล
 อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

คดีนี้ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง
 ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ามีความขัดแย้งกับผู้บริหาร ไม่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษา
 และร่วมมือกับผู้บริหารในการทำงานตามหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้การปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วง
 มีประสิทธิภาพ เป็นไปตามนโยบายและแผนงานที่กำหนดไว้ ทำให้มีโครงการที่ไม่ได้ดำเนินการ
 จนมีงบประมาณตกเป็นเงินสะสม ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นเงิน ๔๑,๑๐๖,๖๖๓.๘๕ บาท
 ทำให้ประชาชนในพื้นที่เสียโอกาสที่จะได้รับการพัฒนา ซึ่งในชั้นการสอบสวนทางวินัย

/มีพยานบุคคล...

มีพยานบุคคลหลายคนมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง
สรุปได้ตรงกันว่า ผู้ฟ้องคดีมีความขัดแย้งกับผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง
โดยมีการทำบันทึกโต้ตอบระหว่างกันด้วยเอกสารตลอด ไม่ค่อยพูดจาหรือปรึกษาหารือกัน
และผู้ฟ้องคดีไม่ค่อยให้คำแนะนำหรือเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาในการทำงาน การเบิกจ่ายเงิน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างจึงเกิดความล่าช้า เช่น การจัดทำโครงการบ้านวันแม่
การเบิกจ่ายค่าขยายเขตไฟฟ้า อีกทั้ง ไม่เข้าร่วมประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง
เพื่อชี้แจงข้อราชการต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับพยานเอกสาร ได้แก่ รายงานการประชุม
สภาองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่พบว่าผู้ฟ้องคดีไม่เข้าร่วมประชุม ทั้งที่ผู้บังคับบัญชา
แจ้งให้เข้าร่วมประชุม โดยมีการลาป่วยหลายครั้งในวันที่มีการประชุม เช่น การประชุม
สภาองค์การบริหารส่วนตำบล สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓
เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สมัยสามัญ
สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ และสมัยสามัญ
สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ สมัยสามัญ สมัยที่ ๓
ครั้งที่ ๓ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ และที่มาปฏิบัติงาน
แต่ไม่เข้าประชุมในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๒
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ พฤติการณ์ลักษณะนี้เชื่อได้ว่า
ผู้ฟ้องคดีมีความขัดแย้งกับผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ไม่ให้ความร่วมมือกับ
ผู้บริหารในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างจริง เมื่อพิจารณาจากสถานะ
ของผู้ฟ้องคดีในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของ
พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างในองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างรองจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลราชการประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างให้เป็นไปตาม
นโยบายและยังมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่มิกฎหมายกำหนดหรือตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
มอบหมาย ตามมาตรา ๖๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. ๒๕๓๗ และในฐานะเจ้าหน้าที่งบประมาณ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่จัดทำงบประมาณและ
ที่เกี่ยวกับการงบประมาณ กับปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ รวมทั้งมีหน้าที่
รับผิดชอบร่วมกันกับคณะผู้บริหารท้องถิ่น ในการควบคุมงบประมาณรายจ่ายและ

/เงินนอกงบ...

เงินนอกงบประมาณ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทยตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ และข้อ ๓๓ ของระเบียบเดียวกัน เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ให้ความร่วมมือในการบริหารงานของท้องถิ่น พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อให้การดำเนินการตามโครงการต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้างเกิดความล่าช้า เห็นได้จากการที่เงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้างตกเป็นเงินสะสม ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ มากถึง ๔๑,๑๐๖,๖๖๓.๘๕ บาท จึงเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๖๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกอบกับมาตรฐานกำหนดตำแหน่งนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล และในฐานะเจ้าหน้าที่งบประมาณ เป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๘ และข้อ ๓๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล ตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๕ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ที่ ๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑ ขั้น จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับข้ออ้างในอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะที่เป็น ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง และเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณโดยตำแหน่ง หาได้มีอำนาจหน้าที่อย่างใดๆ ที่จะสามารถทำห้งบประมาณตามโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้างตกเป็นเงินสะสมได้ เพราะอำนาจในการพิจารณาสั่งซื้อหรือสั่งจ้าง หรือสั่งเลิกซื้อหรือเลิกจ้างล้วนเป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งสิ้น ส่วนการพิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการพัสดุก็เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่พัสดุ ไม่ได้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่งบประมาณ นั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นข้อที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้ว โดยชอบในศาลปกครองชั้นต้น และมีได้เป็นปัญหาอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อย

/ของประชาชน...

ของประชาชนหรือปัญหาเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ ที่ผู้อุทธรณ์จะยกปัญหาข้อนั้นขึ้นกล่าว
ในคำอุทธรณ์หรือในชั้นอุทธรณ์ได้ ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๐๑ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ศาลปกครองสูงสุด
จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยแต่อย่างใด

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษายืน

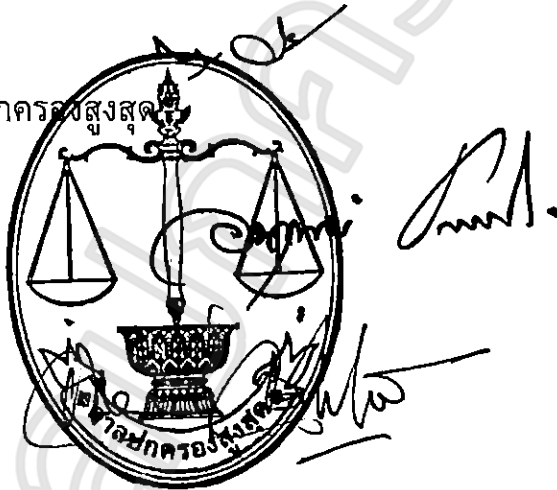
นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสมชาย เอ็มโอช
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายอนุวัฒน์ ธาราแสง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายจิรศักดิ์ จีรวดี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสมิง พรทวีศักดิ์อุดม

